

Ὁ πίθηξ (Μαίμου)
καὶ τὸ σχολεῖόν του.

Ένας καλὸς διδάσκαλος εἶχεν ἀγορασμένην
Μία φορὰ μὲν Μαίμου πολὺ πονηρευμένην,
Εἰς τὸ Σχολεῖον ἐκόνταζε, στὸ σπῆτι τί θὰ γένῃ.

Μικρά, μεγάλα τὰ σκυλιὰ, κ' εὐθὺς τὰ ἀραδιάζει,
Σὺν τὰ παιδιὰ ὁ Δάσκαλος, καὶ σοβαρὰ ἀρχίζει
Νὰ κἀνῇ τὸν Καθηγητὴ καὶ νὰ τὰ φοβερίζῃ.

Κυττάχτε τὴν στὴ ζουγραφίαν... Στὴν ἑρ' ἀνεβασμένην,
Τὰ ματὰ γυὰλ' αὖ φέρεσε, κ' εἶν' τόσο θυμωμένη...
Κανένα ἀπὸ τὰ σκυλιὰ δὲν θέλει νὰ διαβάσῃ.

Ἡ Μαίμου καὶ τὸ σχολογεῖόν της.

Καὶ ὅτ' οἱ ἄλλοι ἔκαναν, τὸ ἔκανε κ' ἐκεῖνη.
Σωστὴ Μαίμου... στὰ σχήματα, στὸ φέρεσιμον, στοὺς τρόπους
Καὶ ἀδιάκριτα πολὺ μιμεῖται τοὺς ἀνθρώπους.

Μὲν ἡμερὰ ὅπου ἔλειπαν ἀπ' τὸ Σχολεῖον ὅλοι
Καὶ δάσκαλος καὶ μαθηταί—ἵνατ' ἦσαν κάποιασχόλη—
Ἡ τετραπέρατη Μαίμου τῆς γειτονιάς συνάξει

Καὶ ἡ Κυρὰ ἐχόλιασε, συγχύστηκε, θὰ σκάσῃ...
Ἀλλὰ τοῦ κάκου τὰ σκυλιὰ γαυγίζουν καὶ πηδᾶνε,
Καὶ τὰ βιβλία σχίζουσι, καὶ τὰ χαρτὰ πετᾶνε.

Σ' ἓνα μικρὸν ἀνίσυχο, πολὺν τρελλὸν σκυλάκι,
Κυττάχτε, μὲ τὰ κέρατα τοῦ 'φέρεσε σκουφάκι,
Καθὼς κ' αὐτὸς συνέβηεν ὁ Δάσκαλος νὰ κἀνῃ...

Κ' ένα μεγάλο σκύλαρο ἀπὸ τ' αὐτὶ τὸν πιάνει,
Καὶ μὲ τὴ βέργα ποῦ κρατεῖ, σὰ δάσκαλος, τὸ φίλο,
Τὸν ἀρχινᾷ ἀλύπητα, τὸν δυστυχῇ, στὸ ξύλο.

Μὰ καίνοσ ποῦ ἐπόνεσε, ἀμέσως θυμωμένος

Σηκώνεται, σὰ σκύλαρος ποῦ ἦταν ἀγριεμένος.

Γιὰ μιὰ στιγμή καλὰ καλὰ, στὰ μάτια τὴν κυττάζει,

Κ' ἔπειτα χύνεται εὐθύς στὰ δόντια τὴν ἀρπάζει.

Πέφτουν καὶ τᾶλλα τὰ σκυλιὰ ἀπάνω τῆς, κ' ἡ μαύρη

Στὰ δόντια τοὺς ἐκόντεψε τὸ θάνατό τῆς ναύρη.

Αὐτὰ παθαίνουν, φίλοι μου μικροί, ἐκεῖνοι ὅσοι
Τὰ ἔργα ἄλλων σήμερον ζητοῦν νὰ μιμηθῶσι·

Χωρὶς, χωρὶς καμμία

Νὰ ἔχουν οἱ ἀνόητοι ἀτομικὴ ἀξία.

Ὅποιος πετᾷ μὲ ψεύτικα σὰν Ἰκαρος φτερά,

Στὸ πέταμα τ' ἀλλοίμονο! θὰ πέσῃ μὲ φορά.

Καὶ διὰ τοῦτο κ' ὁ λαὸς ἀκόμα συνειθίζει

Νὰ λήθῃ γιὰ τοὺς μιμητὰς — ὁ τὰδες πιθηκίζει.

Ε. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗΣ.

Κύων κυνηγετικός (λαγωνικόν)

Ὁ διάσημος φυσιοδίφης Κουβιέρος λέγει, ὅτι ὁ κύων εἶναι ἀναγκαῖος εἰς πᾶσαν κοινωνίαν ἀνθρώπων· τὸ βέβαιον δ' εἶναι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει μεγάλην ἐγγνωμοσύνην εἰς τοὺς κύνας, διὰ τὰς ἀπείρους πρὸς αὐτὸν ἐκδουλεύσεις του. Ὡς πιστὸς σύντροφος τοῦ ἀτόμου, ὡς φύλαξ τοῦ οἴκου, τοῦ ποιμνίου, τοῦ κήπου κλπ., ὁ κύων εἶναι πολὺτιμος καὶ ἀναγκαῖος βοηθὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκτὸς τούτων ὁ κύων διὰ τῆς εὐφυΐας του διδάσκεται νὰ ὑπηρετῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς πολλὰς ἄλλας χρεῖας καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους τρόπους.

Τῶν σκύλων ὑπάρχουσι διάφοροι παραλλαγαι, ἐκαστὴ δὲ τούτων εἶναι ἐκ φύσεως προικισμένη μὲ ἰδιᾶν τι προτέρημα χρήσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὴν παραλλαγὴν ἐκείνην τῶν κυνῶν, ἥτις κοινῶς ὀνομάζεται λαγωνικόν, ὑποδιαιρεῖται δὲ εἰς δύο, τὸν λεγόμενον δεικτικὴν καὶ τὸν διώκτην· ὁ πρῶτος δεικνύει μακρόθεν ἰστάμενος τὸ κυνήγιον, ὁ δεύτερος τὸ διώκει, καὶ ἂν ᾔνοι τετράπου, ὡς λ. χ. λαγῶς κλπ. τὸ συλλαμβάνει· ἡ διάκρισις ὅμως αὕτη δὲν εἶναι φυσικὴ, ἀλλὰ τεχνητὴ, ἐπιτυχανομένη διὰ μακρὰς καὶ αὐστηρὰς ἀσκήσεως.

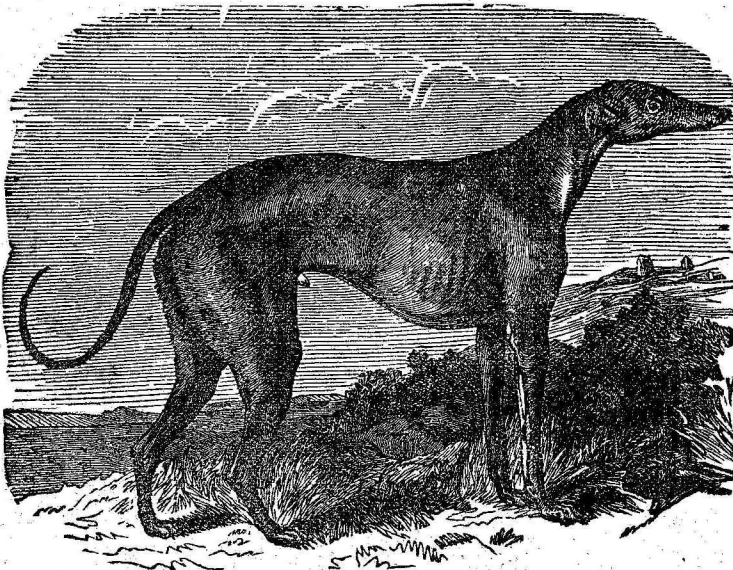
Τὰ καλλίτερα λαγωνικά εἶναι τὰ Ἀγγλικά — λευκά, μαύρα ἢ στακτερά τὸ χρῶμα, μὲ τρίχας μικρὰς καὶ

λείας, σῶμα καὶ σκέλη λεπτοφυῆ καὶ κατάλληλα διὰ δρόμον. Ἐξ ἀμνημονεύτων δὲ χρόνων τὰ λαγωνικά μετεχειρίσθησαν εἰς ὅλα τα μέρη τοῦ κόσμου πρὸς κυ-

νηγεσίαν τῶν λαγωνῶν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα· καλὸν λαγωνικὸν πωλεῖται ὑπὲρ τὰς 100 λίρας!

«Ὁ ὕπνος τοῦ ἐργαζομένου εἶναι γλυκὺς, εἴτε ὀλίγον φάγῃ, εἴτε πολὺ· ὁ δὲ τοῦ πλουτοῦς χορτασμὸς δὲν ἀφίνει αὐτὸν νὰ κοιμᾶται.»

(Ἐκκλ. ἐ. 12.)

Κύων κυνηγετικός (λαγωνικόν.)

Ἀσσουήρης.

Τρεῖς βασιλεῖς μνημονεύονται ἐν τῇ Γραφῇ μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο, ὁ πρῶτος ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Δαυὶδ, ὅστις ὑποτίθεται, ὅτι ἦτο ὁ Ἀστυάγης ὁ πατὴρ Δαρείου τοῦ Μήδου. Ὁ δεύτερος ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἑσδρα κεφ. δ'. 6. καὶ ὁ τρίτος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἑσθῆρ. Τὸν τελευταῖον τοῦτον παριστᾷ ἡ προκειμένη εἰκὼν, καὶ ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ κρίνοντες οἱ κριτικοὶ συμπεραίνουν, ὅτι πρέπει νὰ ἦτο ὁ Ξέρξης ὁ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατεύσας καὶ τοσοῦτον αἰσχροῦς ἐπανακάμψας εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ Ἀσσουήρης οὗτος ἦτο ὡς φαίνεται ἀνὴρ οὐ μόνον βίαιος καὶ ὀρμητικὸς τὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ κοῦφος τὴν διάνοιαν. Ὅθεν ἄνευ δικαιολογημένης αἰτίας δια-
 ζευγύεται μὲν τὴν νόμιμον σύζυγόν του Ἀσπὴν, νυμ-
 φεύεται δὲ διὰ τὴν καλλονὴν τῆς ὀρφανῆς τινα Ἰου-